

Vài hàng ghi vôi về tang lễ ái hữu Vĩnh Đào

TÔN THẤT TÙNG

Ái Hữu Vĩnh Đào

Lúc 9 giờ sáng ngày 18 tháng 7 năm 2000, một số đồng ái hữu Công Chánh miền Nam California đã đến nghĩa trang Rose Hills để tiễn đưa ái hữu Vĩnh Đào đến nơi an nghỉ cuối cùng. Mặc dầu nhằm ngày Thứ Ba phải đi làm việc nhưng một số các anh như Hoàng Đình Khôi, Lý Đãi, Ai Văn, Châu Minh Ba v.v... cũng cố thu xếp công việc để cùng các ái hữu retired có mặt ở đôi Hồng gởi cành hoa vĩnh biệt người bạn thân đi vào cõi vĩnh hằng.

Trong khung cảnh trang nghiêm buồn bã nhưng phảng phất tình thương mến vây phủ quan tài người rữ sạch nợ trần do sự hiện diện đầy đủ người ruột thịt và những bạn bè thân thương.

Sau buổi lễ cầu nguyện theo nghi thức Phật giáo, đáp lời yêu cầu của tang quyến, ái hữu Lý Đãi

đã lên máy vi âm thay mặt anh em trong ái hữu Công Chánh ngỏ lời chia buồn cùng chị Vĩnh Đào và các con cháu. Là một người bạn thân từ thuở nhỏ, ái hữu Lý Đãi đã nhắc lại những kỷ niệm với anh Vĩnh Đào từ thời còn học ở trường Quốc Học Huế cho đến những năm tháng học cùng khóa ở trường Cao Đẳng Công Chánh Sài Gòn rồi cùng phục vụ trong ngành Kiều Lộ. Ái hữu Lý Đãi cũng không quên nhắc đến tinh thần phục vụ quả cảm của ái hữu Vĩnh Đào. Vì trong giai đoạn chiến tranh, ngành Công Chánh cũng khá gian nan vất vả do sự phá hoại của đối phương. Trong cương vị của một Trưởng Ty Công Chánh, anh Vĩnh Đào đã không quản ngại sự nguy hiểm của bản thân nên mỗi khi được tin cầu cống bị giựt sập là anh xông xáo lên đường đến tận nơi xem xét để dự trù kế hoạch sửa chữa cấp thời ngõ hầu tái lập lưu thông trong một thời gian cấp tốc.

Có lẽ xúc động vì sự ra đi đột ngột của anh Vĩnh Đào nên anh Lý Đãi đã ứng khẩu một bài thơ theo thể “song thất lục bát” để tỏ lòng thương tiếc người bạn thân như sau:

TIỄN BẠN VĨNH ĐÀO

Bạn ẩn mình, quan tài nửa kín

Hồn băng khuâng ngẫm lại cuộc đời

Xác thân phàm, bóng thời gian

Chúc linh hồn sớm “Siêu Sinh Tịnh Độ”

Tiếp lời ái hữu Lý Đãi là cháu Bảo Thăng, trưởng nam của anh Vĩnh Đào thay mặt gia đình đứng lên cảm ơn các quan khách hiện diện. Với giọng nói đầy xúc động, cháu Bảo Thăng đã nhắc đến cuộc đời của thân phụ như là tấm gương sáng cho các con noi theo. Là một người con thiếu may mắn, anh Vĩnh Đào mồ côi cha từ nhỏ nên đến khi trưởng thành và lập gia đình, anh biết thế nào là nỗi bất hạnh của một người con thiếu sự đùm bọc và yêu thương của người cha. Do đó, anh đã san sẻ đồng đều tình thương yêu cho các con và luôn luôn nhắc nhở con cái phải lấy gia đình làm nền tảng cho cuộc sống.